

VAASAN MARSSI

Miss' laaja aukee Pohjanmaa,
veet merten, virtain vaahtoa,
me siellä maassa hallojen
niin kasvoimme kuin kuuset sen:
ei niitä sää voi säikyttää,
ei kuihtumaan saa talvetkaan,
ei puute, kurjuus korpimaan.
Ei puute, kurjuus korpimaan.
Ei kuihtumaan saa talvetkaan,
ei puute, kurjuus korpimaan.

Kuin aallot järvein tuhanten
käy rannoillamme yhtehen,
niin liittohon myös meidät saa
sun nimes, kallis synnyinmaa.
Jos vainomies sun sulkis ties,
niin kuolemaan me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan.
Kuin Vaasan urhot ainiaan.
Niin kuolemaan me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan.

**Et turvatta sa, Suomi, jää
on vankka pohjas ranta tää,
ja muuris meidän olla suo,
jot' eivät myrskyt maahan luo.
Pois unteluus ja hervakkuus,
niin onnehen maan pohjoisen
vie kunto, työ sen poikien.
vie kunto, työ sen poikien.
Niin onnehen maan pohjoisen
vie kunto, työ sen poikien.**

Sanat Sakari Topelius (1818–1898)
Sävel Carl Collan (1828–1871)
Suomentanut Alpo Noponen (1862-1927)
Pohjanmaan ja Etelä-Pohjanmaan maakuntalaulu

Tämä on Suomen maakuntalauluista toiseksi vanhin. Se on syntynyt 1860-luvulla. Vaasan marssi tilattiin juhlarunoksi ensin lukion entiseltä oppilaalta JL Runebergiltä. Hänen kieltäytyttyään runon teki Sakari Topelius. Carl Collanilta tilattiin sävel. Laulusta tuli heti hyvin suosittu. Sitä laulettiin noin 30 vuotta ensin ruotsiksi ennen kuin opettaja Noponen sen suomensi.